

A nő helye

Kérdés:

Mi

a helyzet a nőknek az egyházban betöltött szerepével? Némelyek 1Korinthus 14:34-35-re hivatkozva azt mondják, hogy a nők nem tölthetnek be vezető tisztségeket. Mit mondott Pál ebben az igeszakaszban

Ebben a részben Pál világosan kijelenti, hogy a nőknek hallgatniuk kell a gyülekezetben. Ha ezt a tiltást abszolút módon értelmezzük, mint ahogy egyesek teszik, akkor a nők alapjában véve el is tűnnek a gyülekezetből. Mivel ez a fajta értelmezés azt jelenti, hogy a nők hirdethetik ugyan az evangéliumot a barátainak és rokonaiknak, de amikor a gyülekezetbe mennek, nem beszélhetnek Isten jásáigáiról. Mígpedig a Biblia nem tilmasztja alá, hogy az asszonyoknak gy kellene viselkedniük a gyülekezetben.

Isten a

történelem során különböző szerepekre használta fel a nőket. Különbösként fontos az a tény, miszerint a prófétánők nyilvánosan hirdették a zenei részeket Isten népeinek (2Máz 15:20; Bír 4:4-16; 2Kir 22:14-20; ApCsel 2:17; 21:9). Maga Pál is elismerte, hogy a nő imádkozhat és részt vehet a gyülekezetben, és hogy az asszonyok gyülekezetben nem szigorúan tiltott. Isten a Szentlelek ajándékán keresztül megadta nekik ezt a jogot és kiváltságot (1Kor 11:5). A kérdés csupán az, hogy mit értett Pál azon, amikor azt állította, hogy az asszonyok hallgassanak a gyülekezetben. Ennek megválaszolásához néhány dolgot figyelembe kell vennünk.

1. Feszültség az istentiszteleten. Az egyik probléma, amellyel Pálnak a korinthusi gyülekezetben szembe kellett néznie, az a megfelelő gyülekezeti viselkedés meghatározása volt. Az eltérő csoportok különböző elgondolásaikkal zűrzavart és feszültséget okoztak (pl. 1Kor 1:10-11; 14:26). Ez azt sugallja, hogy a Pál által megtiltott asszonyi beszéd valamilyen módon hozzájárult ehhez a zűrzavaros állapothoz. Ezt tilmasztja alá az a tény, miszerint Pál utalja az asszonyok kérdésfeltevéseivel és esetleges megjegyzéseivel kapcsolatban, amelyek gátolták a helyes rendet a gyülekezetben. Erre enged következtetni az is, hogy Pál azt mondta, hogy ha kérdéseik vannak, azokat otthon kérdézzék meg a férjuktól.

2. Nem a prófétai srác van szán. Nem arról folyt a vita, hogy vajon a nők prófétaijanak-e, vagy betöltsenek-e fontos vezető szerepet a gyülekezetben, hanem a tanítás ideje alatt tanosított megfelelő gyülekezeti viselkedésről. Tövesen értelmeznünk ezt a bibliai ívet, ha megtiltánk a nőknek a gyülekezetben a prófétaiást vagy a tanítást, vagy megakadályozánk őket vezető pozíciók betöltésében. Pál itt egy nagyon

sajátságos helyzettel foglalkozott, és éppen tanácsot adott a gyülekezeti vezetőknek, hogy hogyan kezeljék azt. Egyedül azt a fajta megszállást igyekezett szabályozni, amelyet a szellemi terhetlenül megemlést, mégpedig a kóros feltevést.

3. A nőket képezni kell. Pál tanácsa nem tagadta meg az asszonyoktól a tanács jogát, csupán szabályozta azt a formát, ahogyan annak folynia kell. Megállapította, hogy a gyülekezetben beszélgetés nélkül, csendben kell tanulniuk, alávétve magukat az éppen folyó tanításnak. Az 3. korinthusi leveleiben ugyanis udvariasságnak számított az, ha a nők kórosan feltevéssel beszélték a tanácsot, mely egyes esetekben a tárgyra vonatkozó tudatlanságot mutatta, és megállította a tanácsot. Pál ebben az esetben azt javasolta, hogy a nők ne szakítsák félbe a tanácsot megakasztással kórosan; oktatásuk otthon is folytatódhat. Ebben a bizalmasabb körökben feltevések fájó pontok kórosan megkaphatták a megfelelő válaszokat. Az a tény, hogy a fájó ponttól elválták, hogy megosszák feleségükkel tudásukat, arra mutat rá, hogy a tudás nem az ő kizárólagos kiváltságuk volt. Pál itt elvből megerősítette a nők tanácshoz való jogát. Az evangélium tanácsának ez a joga nem csupán egyszerűen azt eredményezte, hogy személynél nem megvalósult tanácsok érdekében nem fejedett az ismeretük. Magában foglalja azt is, hogy kórosan tanácsot kaptak mások tanácsára.

Ez a szellemi szegénység egyszerűen azt okozta, hogy egyes gyülekezetekben feszültség volt az asszonyok és tanácsaik között. Pál megpróbálta közzé tartani a helyzetet egy szabálytalanság megvizsgálásáig, amitől úgy, hogy meghagyta a nyilvános imádkozás, tanács és prófétia kiváltságait számukra (1Kor 11:5). A galáciai "sigao" "szóval" "igét" "valójában" "úgy is lehet fordítani, hogy "csendes" abban az értelemben, hogy ne legyenek társaságosan beszélni. Pál állástást nem szabad úgy értenünk, hogy a nőknek állandóan tilos megszállni a gyülekezetben. Pál egy, a keresztény nőkhöz nem illő gyülekezeti viselkedés miatt adta ezt a tanácsot. A gyülekezet nem az a hely ahol valaki - legyen az férfi vagy nő - szívesen vitát kezd a gyülekezet megbízott tanácsival. A szabálylánye a keresztény egyetértés.

Angel Manuel Rodriguez